

ATASÖZÜ VE DEYİMLERİMİZDE “CAMİ VE İMAM”

Minareyi çalan kılıfını hazırlar.

Minareyi yaptırmayan yerden bitti sanır.

Doğruluk minarede kalmış, onun da içi eğri.

Köleden ağa olan, minareyi sesiyle yıkar.

Cami yıkılsa da mihrap yerinde.

Eceli gelen it, cami duvarına pisler.

İki cami arasında kalmış bînamaz.

Caminin mumunu yiyen kedinin bir gözü kör olur.

Cami ne kadar büyük olsa da imam bildiğini okur.

Mescide gerek olan meyhaneye haramdır.

Kediyi camiye müteveli yapmak.

Yeni imam gibi sesi gür çıkıyor.

İmam evinden aş, ölü gözünden yaş çıkmaz.

Deli deliden hoşlanır, imam ölüden.

İmamdan evvel camiye girme.

İmamın eli kulağında.